

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 11/2012 - 21 pàgines
Sessió ordinària del dia 21 de juny del 2012

El dia 21 de juny del 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 39/2012, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra.

2. Examen i votació de la Proposició de Llei de l'impost sobre el valor afegit.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M.I. Sr. Xavier Montané Atero
M.I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Josep Anton Bardina Pau.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Affers Exteriors; M.I. Sr. Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05 h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer dels punts de l'ordre del dia.

1. Examen i votació del Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí núm. 35/2012 del 5 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la Sra. Sílvia Calvó Armengol, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Sílvia Calvó:

El Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra va ser admès a tràmit parlamentari el passat 7 de març i d'acord amb l'article 92.2 del Reglament del Consell General, va obrir-se el termini per presentar esmenes, durant el qual, els grups parlamentaris van presentar 16 esmenes a l'articulat: el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar 7 esmenes, i el Grup Parlamentari Demòcrata va formular-ne 9.

Finalitzat el termini d'esmenes, la Comissió va iniciar els seus treballs: el 7 de maig em va nomenar ponent i va analitzar les esmenes presentades i, els dies 18, 24 i 31 de maig i 1 de juny va reunir-se per debatre i votar les esmenes presentades.

En concret, de les 16 esmenes presentades: 7 esmenes no van ser aprovades, 3 van ser aprovades per unanimitat i 6 van ser aprovades per majoria.

De l'anàlisi i la votació feta en Comissió, es desprèn el Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en el temps de les intervencions dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es procedeix en aquesta Cambra a l'examen i votació del Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra.

El projecte estrella del Govern de DA i del grup parlamentari que li dona suport.

La única carta amb la que juguen els Demòcrates per Andorra per treure'ns de la crisi en la que estem immersos.

A la pàgina 12 del programa electoral de Demòcrates per Andorra de les eleccions generals del 2011, llegim sobre d'inversió estrangera:

“Farem que l'obertura sigui gradual i progressiva, per garantir l'adaptació de cada sector.”

“Equipararem els drets econòmics a 10 anys a tots els ciutadans residents, sempre que hi hagi reciprocitat.”

“Afavorirem que l'obertura vagi lligada a la generació d'activitat, llocs de treball i valor afegit a Andorra.”

La llei d'inversió estrangera que presenten avui ni és gradual, ni és progressiva, ni respecta el principi de la reciprocitat de la mateixa manera per tothom. I el pitjor de tot, i ja en vam parlar la setmana passada, el model d'inversió estrangera basat en vendre's el país al millor postor, no genera ni activitat, ni llocs de treball ni valor afegit a Andorra. Dels compromisos electorals de Demòcrates d'Andorra en relació a la llei d'inversions estrangeres pràcticament no se'n compleix cap.

Aquesta llei provoca molta angoixa social en aquest país i als nostres empresaris. És comprensible que la rellevància que pren l'autorització discrecional de Govern, en la que de manera unilateral té tot el poder per decidir si una inversió s'autoritza o no, generi preocupació en alguns sectors de la població i de l'economia andorrana. El que preocupa i molt, és que a la pràctica, ens podem trobar amb determinats sectors liberalitzats o protegits segons el criteri que apliqui el Govern a l'autoritzar o denegar les sol·licituds.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha cregut i creu en la inversió estrangera, en l'obertura, en l'homologació i en un nou model de creixement. Tan és així que ho vam plasmar en forma de compromís als programes electorals del 2005, 2009 i 2011. És per això que defensem el model que defensem. Així és com nosaltres entenem els nostres els compromisos adquirits en campanya amb la ciutadania.

Com que no volíem quedar-nos al marge de l'obertura econòmica, el nostre grup parlamentari va presentar set esmenes que proposaven tot un seguit de millores en vistes a aconseguir una Llei on no es posi en dubte la sobirania d'Andorra i, al mateix temps, s'asseguri el respecte a l'Estat de Dret i no es doni una imatge (ni una realitat) de país arbitrari o imprevisible.

Les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari anaven destinades a millorar el text en dos eixos, la transparència i la seguretat jurídica. Cap de les nostres esmenes s'ha acceptat en comissió. Cap, ni tan sols han volgut consensuar uns textos que permetessin apropar posicions. En cap moment aquest Govern ni el grup parlamentari que li dona suport han volgut consensuar res. Ni amb el nostre grup parlamentari, ni amb la Cambra de Comerç, ni amb els agents econòmics ni amb la societat civil.

Sobre la transparència, quan la majoria de països avançats fan avenços significatius perquè les seves administracions s'apropin als ciutadans mitjançant una major obertura i publicitat del seu funcionament intern, aquí a Andorra el Govern de DA no en vol ni sentir a parlar.

Les nostres esmenes sobre transparència eren les següents: les autoritzacions i denegacions s'havien de publicar al BOPA, el Govern havia d'elaborar i presentar al Consell General semestralment la relació d'autoritzacions concedides i denegades i, finalment, la Cambra de comerç havia d'emetre un informe no vinculant per limitar la total discreció que té el Govern definida en aquesta llei.

El problema és que les clàusules de salvaguarda que permeten al Govern denegar una inversió són extremadament genèriques. Són únicament les que puguin perjudicar l'exercici del poder públic, la sobirania i la seguretat nacional, l'ordre públic, el medi ambient, la salut pública o l'interès general del Principat. Tothom pot entendre la infinitat d'interpretacions que es poden fer d'aquestes salvaguardes.

Nosaltres no som partidaris d'augmentar o delimitar aquestes clàusules que poden portar a denegar una demanda d'inversió. Creiem que afegir o delimitar les clàusules comportaria un augment extraordinari en la complexitat de la llei. Per contra, el nostre Grup amb aquestes esmenes va optar per fer que les decisions de Govern es fessin públiques a plena llum del dia. En base a aquests mecanismes es garantia que Govern autoritzés o denegés les demandes seguint criteris de l'interès general.

Per altra banda, les nostres esmenes milloraven la seguretat jurídica de les inversions estrangeres permetent, un procediment el més ràpid possible i que havia de demostrar que el Govern havia seguit el procediment correcte tot motivant la seva decisió.

Per això proposàvem que el control jurisdiccional s'encomanés al Tribunal Superior de Justícia perquè pogués examinar en un procediment urgent i preferent si el Govern havia seguit el procediment correcte.

L'aprovació d'aquestes esmenes, en cap cas hagués influït perquè una inversió estrangera optés per no instal·lar-se al nostre país si aquesta era la seva voluntat. El que sí que feien aquestes esmenes, era reduir el marge de l'arbitrarietat que eventualment podrà aplicar el Govern i que asseguraven un procediment de recurs molt més ràpid i garantista. Ben al contrari, una empresa que vol invertir a Andorra segur que hagués apreciat tots aquests mecanismes que aporten seguretat i donen una imatge de país seriós.

Com he dit, cap d'aquestes esmenes es van acceptar.

El cap de Govern en el seu discurs d'orientació política ja va dibuixar el tarannà d'aquesta nova manera de governar de DA. Cito textualment el que va dir en referir-se a la Llei d'inversions estrangeres:

“És per això que voldria que tots en forméssim part i que la llei rebés el suport unànime d'aquesta Cambra. Però si algú no en vol formar part, si algú no creu en l'obertura, en l'homologació, en un nou model de creixement, que no voti la llei, que es quedi al marge: la història ja s'encarregarà de posar-nos a tots al lloc que ens pertoca”.

En altres paraules, el cap de Govern voldria que tots els consellers votéssim a favor però si no ho fem, ens amenaça amb que ens cremaren a les brases de l'infern! Poc favor fa el cap de Govern amb aquest discurs que lamentablement ja hem sentit varies vegades en aquesta cambra, a vegades fins i tot en boca d'algun ministre. Un discurs desafiant, amenaçador. Un discurs del “estàs amb mi o contra mi”.

Però si el discurs és dolent, els fets són pitjors. En cap moment hi ha hagut voluntat d'entesa, de consens, ni tan sols d'apropar posicions. Ni un esforç perquè aquesta llei avui s'aprovi per unanimitat.

I és una llàstima -cregui'm- és una llàstima perquè, la importància d'aquesta llei pel futur del país es mereixia un esforç per part seva per consensuar un text que tots hi poguéssim votar a favor.

Però el nostre sentit de vot no el motivarà que no hagin volgut consensuar cap punt amb nosaltres en el desenvolupament dels treballs a la Comissió d'Economia. El nostre vot el motivarà el nostre sentit d'estat i la diferència de concepció de la llei d'inversions estrangeres que hauria de marcar el futur del nostre país.

Els socialdemòcrates no compartim que les autoritzacions o denegacions d'inversions estrangeres les decideixi un ministre a les fosques tancat al seu despatx i amb les persianes baixades. Optem per la transparència i la limitació d'una eventual

arbitrarietat per part de Govern, perquè les decisions es prenguin a plena llum del dia.

No compartim que una empresa que vol invertir a Andorra i se li hagi denegat una autorització, hagi d'estar anys esperant el resultat d'un recurs. Optem per unes garanties jurídiques que accelerin i assegurin el procés d'autorització.

No compartim que el Govern no es deixi assessorar en aquest procés tan crucial per a l'economia del nostre país. Optem perquè la Cambra de Comerç, òrgan consultiu que ha de vetllar per el interès general, emeti informes no vinculants que ajudin a Govern a prendre decisions.

No compartim la visió del Govern ni de *Monitor Group* preocupats per engegar una cursa per veure quin empresari pot vendre abans el seu negoci. No compartim la visió dels "quick wins" o èxits ràpids, aquells que generalment es tradueixen pel "pilotasso" i que acaben amb el "pa per avui gana per demà". Optem per una obertura d'inversió estrangera que aporti valor afegit, reactivi l'economia i sobretot, aquesta és la nostra gran preocupació, que generi nous llocs de treball.

Lamentablement vostès, amb la seva actuació i manera de fer, han deixat sense arguments aquells que defensem l'obertura econòmica ja que la llei que avui es vota, avui dista i molt del que hauria de ser una llei que marqui el futur del nostre país i que garanteixi a tots els andorrans un tracte per igual. Una llei que no garanteix que els empresaris honrats i treballadors que han aixecat aquest país ho puguin seguir fent en el futur. Una llei que no garanteix l'interès general i que pot esdevenir fàcilment una arma electoral. Una llei que permet al Govern a conveniència, protegir determinats sectors i liberalitzar-ne completament d'altres.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata s'abstindrà a la votació a la Llei d'inversions estrangeres del Govern de DA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata...

Té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració d'aquesta cambra el Projecte de Llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra, un projecte de llei que considerem essencial pel creixement econòmic del nostre país.

L'any 2008, es va aprovar la primera llei d'obertura al capital estranger; va ser un primer pas que va obrir alguns sectors de l'economia del país. Però avui és un canvi de model econòmic que votarem.

Amb el text que es presenta avui, es facilita l'entrada de capital estranger a les societats andorranes per tots els sectors de l'economia, s'aixequen les limitacions en la compra de béns immobles per a estrangers, es donen els drets econòmics a tots els residents des del primer dia de residència i els professionals lliberals estrangers podran exercir al nostre país sempre que hi hagi reciprocitat.

El desenvolupament de l'obertura econòmica és el projecte més important que té Andorra en aquests moments... Sí Sr. Rios, el més important! Aquest projecte, com ha dit i repetit el cap de Govern "no és el projecte del Govern o el projecte de DA sinó que és un projecte de país", un projecte on la societat civil... -per molt que vostè digui que té angoixa-, un projecte on la societat civil s'hi ha sumat i on tots en aquesta Cambra ens hauríem de sumar.

L'obertura econòmica ha de veure's com una oportunitat i no com una amenaça. Ha de permetre l'entrada d'inversors però també ha de facilitar als empresaris i professionals del país que puguin sortir a l'exterior. Andorra ha viscut una etapa expansiva fruit de factors excepcionals que ja no existeixen. Per tant és necessari ara, fer una transformació en profunditat de la nostra economia i acabar amb les barreres existents si volem tornar a tenir creixement. Un creixement que no es fonamenti en l'excepcionalitat, sinó en la competitivitat.

Sabem que en els moments de crisi atraure capital sempre és complicat, però s'estan fent els passos necessaris per crear el marc adequat perquè això passi. Avui aquesta Cambra aprovarà la Llei d'inversió estrangera però també la Llei de l'IGI que contribueix a tancar el marc fiscal necessari per aquesta obertura i homologar el país a nivell internacional. Aquesta obertura econòmica que fa Andorra ha de poder ser visible pels inversors estrangers: els hi hem d'explicar, hem de demostrar el potencial del nostre país i els hem de convèncer perquè tinguin ganes de venir i aquí és on intervé la iniciativa ACTUA, un projecte transversal que implica el teixit productiu del país i que assegurarà la implementació i la continuïtat del projecte d'obertura.

Vull llençar un missatge d'optimisme en aquests moments difícils. Andorra té potencial i l'obertura és un acte de confiança en la capacitat dels nostres empresaris, professionals i treballadors. Permetrà impulsar la modernització del país, diversificant l'economia i creant llocs de treball. Andorra ha de

tornar a ser un país d'oportunitats per a tots com ho havia estat fins ara. Hem de tornar a tenir confiança perquè sense confiança no hi haurà creixement econòmic.

L'objectiu d'aquesta obertura és atreure aquelles inversions i empreses que més poden contribuir a la creació de riquesa, oferint una major diversificació de l'economia i un alt valor afegit, alhora que es pretén evitar un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball i l'equilibri financer dels recursos públics. Per això, s'estableixen una sèrie de criteris objectius per valorar la inversió, tals com el model ocupacional i formatiu, el valor de la inversió, el pla d'expansió o el nivell de compromís amb el Principat.

En el Projecte de Llei es proposa un sistema que, malgrat que vostès no ho comparteixin, aporta la seguretat jurídica necessària i que, a la vegada, concedeix la llibertat mínima adequada al Govern. L'absència d'aquest marge de discrecionalitat hauria comportat una autorització automàtica de qualsevol sol·licitud d'inversió estrangera, mentre que una discrecionalitat màxima en mans de Govern hauria comportat una concessió a l'arbitrarietat. Creiem que cap d'aquestes dues opcions és prudent -per raons òbvies- i s'ha buscat un equilibri que eviti tant l'automatisme com l'arbitrarietat. En el Projecte de Llei es proposa un sistema que concedeix el marge d'actuació necessari al Govern -de la mateixa manera que passa a la resta dels països de l'entorn- ja que únicament permet denegar inversions que puguin perjudicar l'interès general recollit en les salvaguardes de la Llei.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata creiem que en un context de crisi com l'actual no ens podem permetre posar traves a la obertura econòmica. La majoria de les modificacions introduïdes pel nostre grup parlamentari donaran més facilitats als inversors estrangers i encara més seguretat jurídica i amb elles de fet, recollim aportacions dels col·lectius amb els quins hem treballat. Perquè vull recordar que amb aquesta Llei s'ha intentat fer partícips a tota la població: el Govern ha explicat el projecte d'obertura econòmica a la societat civil i a les entitats implicades; i el grup parlamentari ha recollit i analitzat tots els suggeriments i inquietuds dels col·lectius que fins a l'últim moment ens van fer arribar els seus comentaris. Gràcies a aquest treball hem pogut donar encara més solidesa a aquest projecte essencial pel país, sumant esforços i donant resposta a les inquietuds dels ciutadans.

És per tots aquests motius que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor del Projecte de Llei d'inversió estrangera.

I, abans de finalitzar, voldria comentar la intenció de vot del Grup Socialdemòcrata que el conseller David Rios ens ha explicat durant la seva intervenció. I ho volia fer recordant les paraules del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata durant la seva intervenció en el debat d'orientació política. Ell va dir: "Defensem elaborar una llei que reguli les inversions estrangeres, com a marc normatiu que serveixi d'atracció positiva per a la inversió estrangera i que vingui a enriquir i ampliar la diversificació de l'economia". Miri aquesta frase em recorda una frase de l'exposició de motius de la Llei que avui votem en aquesta Cambra i que diu "els principals objectius de la Llei d'inversió estrangera són atreure les inversions i les empreses que més poden contribuir al desenvolupament econòmic, que poden oferir una diversificació més gran de l'economia i que aporten un alt valor afegit." Em sembla que parlem del mateix i per tant, no entenc que vostès es vulguin abstenir a l'hora de votar una llei que aportarà diversificació econòmica i desenvolupament i que contribuirà a un canvi profund del model econòmic del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Jordi Alcobé, té la paraula.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, 21 de juny del 2012, dia del solstici d'estiu i per tant el dia més llarg de l'any, es debat en aquest Consell el Projecte de Llei d'inversions estrangeres.

Possiblement, aquesta casualitat en el calendari astronòmic pot esdevenir un símbol o un auguri de la importància d'aquesta Llei i del futur del nostre país.

La Llei d'inversions estrangeres no és un projecte legislatiu més que apareixerà un dimecres qualsevol al BOPA. La Llei d'inversions estrangeres marca un abans i un després en la història econòmica d'Andorra després de molts anys en què les restriccions a la inversió forana han estat un veritable fre en la creació de riquesa i d'activitat.

Així, han passat gairebé trenta anys en què el 19 de maig del 1983 el Consell General aprova el Reglament de societats mercantils sota el govern d'Oscar Ribas, un reglament que limitava el capital estranger al màxim d'una tercera part del capital de les societats i possibilitava de forma puntual les societats d'interès públic i social amb cent per cent

capital estranger. Trenta anys més tard aquesta excepció passa a ser la norma.

El Projecte de Llei d'inversions estrangeres, posa punt i final a les restriccions al capital estranger de les societats andorranes i sense cap limitació sectorial.

S'aixequen les barreres en la compra de béns immobles per estrangers i es donen drets econòmics a tots els residents des del primer dia.

L'objectiu final d'aquesta reforma o d'aquesta obertura no és altre que el de promocionar un nou model de creixement sostenible via l'atracció d'inversions i projectes productius que fomenten per una part una diversificació de l'economia andorrana però sobretot una reactivació dels sectors econòmics i empreses ja existents. Però, alhora, també cal garantir que aquest procés no pugui produir un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball o l'equilibri financer de recursos públics. Per això, s'estableixen unes salvaguardes conceptuals i generals per preservar aquests principis i valors que regeixen en la societat andorrana: l'ordre públic, el respecte al medi ambient, la preservació de la salut pública o les normes antiblanqueig.

No volem que l'obertura econòmica sigui una barra lliure que pugui perjudicar els principis fonamentals de l'Estat andorrà i les salvaguardes introduïdes protegiran el nostre país d'inversors i projectes afins diferents dels perseguits.

Senyors consellers, permeteu-me dir que és un privilegi avui com a ministre d'Economia tenir aquesta oportunitat de presentar la Llei d'inversions estrangeres, però més gran és l'honor d'aquest Govern d'assolir un repte que en el passat no ha pogut ser i que és la millor garantia per encarar una nova etapa de creixement i de prosperitat. Parlo de privilegi i d'honor perquè aquesta reforma també és la reforma que potencia els valors més preuats de la nostra economia per fer-la més justa, més competitiva i més homologada internacionalment.

Com a valor de la transparència amb la Llei d'inversions estrangeres es posa punt i final a l'època de l'opacitat i dels prestanoms. No volem ni podem continuar incentivant l'obscurantisme econòmic que constitueix un veritable fre per l'atracció d'inversió neta i productiva i que alhora fa perdre moltes oportunitats al nostre país.

La transparència ens permet competir amb Europa i ser reconeguts i homologats internacionalment, o també el valor de la igualtat d'oportunitats. No n'hi ha prou amb discursos polítics en favor de la justícia i de la igualtat entre els ciutadans, aquesta és la reforma real de la justícia i de la igualtat. No podem pretendre una societat més justa si tractem de forma diferent uns mateixos ciutadans que han fet

d'Andorra el seu lloc de residència permanent. Amb aquesta Llei s'elimina el requisit de deu anys o vint anys de residència -segons la nacionalitat- per obrir un comerç o per exercir una professió lliberal. La residència legal passa a ser l'única condició des del primer dia que obren les portes els drets econòmics de tots els residents.

Això hauria estat una injustícia imperdonable obrir el mercat andorrà a la lliure operació de les empreses i no donar la mateixa llibertat a les persones, i de ben segur que algú ens dirà: "I com és que no s'ha fet abans?"

Un altre valor: el valor de l'emprenedoria. Sovint l'emprenedoria no és un valor que es fomenti en la nostra societat ni en el nostre model educatiu. En canvi, l'esperit emprenedor és el que fa avançar les societats, aporta la innovació i trenca rutines. L'obertura econòmica és un acte de confiança en els nostres emprenedors i el valor de la democratització de l'economia.

El lliure accés a l'activitat també permetrà reduir les necessitats de concentracions empresarials que s'han produït a Andorra pel fet de tenir cada vegada un mercat més petit i més tancat, i això també és obertura econòmica, poder disposar de més actors per fer més gran el pastís de la riquesa i del creixement i de distribuir-lo de forma més justa i més equitativa.

Senyores i senyors consellers, hi havia uns anys en què il·lustres andorrans, com el Dr. Antoni Fiter i Rossell, defensaven mantenir en mal estat els camins rals que comunicaven els nostres ports de muntanya amb França. Aquells no eren postulats, ni conservadors, ni anacrònics del seu temps, eren dogmes de supervivència davant l'amenaça de què els exercits francesos poguessin travessar els Pirineus per Andorra i anar a Espanya, i la falta de bones vies de comunicació reduïa el risc de pas d'aquests exercits. Aquella també era l'època pròspera per Andorra, amb la indústria del ferro amb les fargues, o de la llana amb els ramats que va generar noves fonts de riquesa que van conduir a un creixement de la població del Principat. Això era al segle XVIII, però cent anys més tard, a mitjans del segle XIX la revolució industrial al nord d'Europa va trencar les bases de la indústria andorrana i va encetar una gran crisi que va portar a l'exili de molts andorrans i andorranes al sud de França o a Catalunya. I així van començar els reclams de l'obertura de les carreteres i de buscar nous sectors de l'activitat per diversificar l'economia de mitjans del XIX. I aquí rau la perspicàcia dels andorrans i de la supervivència d'Andorra: saber adaptar-se en cada moment a l'evolució dels temps i efectivament la concessió de les carreteres als anys trenta, encara que vuitanta

anys més tard per les primeres demandes dels andorrans, va conduir a la major època de creixement i prosperitat que ha viscut mai Andorra.

Ara ha arribat l'hora de tornar a obrir nous camins i construir unes noves carreteres, unes carreteres que no es fan ni a pic ni a pala com fa setanta anys, ni es marcaran amb creus, amb fites o amb cussols sinó amb les eines jurídiques del segle XXI, i la primera pedra d'aquest nou camí que avui es decideix en aquesta Cambra és la Llei d'inversions d'estrangeres, pal de paller d'un nou model de creixement econòmic basat en la transparència, la igualtat d'oportunitats i l'homologació d'Andorra a nivell internacional.

Si tots plegats, institucions, societat civil som capaços d'omplir aquest nou marc de contingut, no haurà passat res tan important a Andorra des de l'obertura física de les carreteres que va enllaçar el nostre país amb França i Espanya a principis del segle XX.

Per això ningú no es pot quedar fora d'aquest procés i ja des d'ara vull agrair i demanar a tots els consellers generals el suport per aquest Projecte de llei vital pel nostre país.

Ho agraeixo als consellers demòcrates per tot el treball fet en comissió durant aquests darrers quatre mesos, i ho demano i ho reitero als consellers, especialment als consellers socialdemòcrates.

Ho demano personalment a la Sra. Mariona González, perquè l'obertura econòmica permetrà la reactivació de l'economia i la creació de llocs de treball i d'activitat, i amb això la CASS disposarà de més ingressos per garantir la sostenibilitat del model de benestar social.

Ho demano al Sr. David Rios, perquè com a principal interlocutor de l'oposició que he tingut en aquest primer any de Govern, conec la seva sensibilitat en disposar d'una economia més justa i més diversificada, creadora de riquesa i de llocs de treball i, per això, l'obertura econòmica és la millor garantia per reduir els ja més de mil aturats infix de l'ocupació.

Ho demano a la Sra. Sílvia Bonet, perquè l'obertura econòmica permetrà potenciar el sector de la salut i del benestar, amb la possibilitat d'implantació al país de clíniques i activitats sociosanitàries que ompliran l'oferta existent i amb una incidència positiva sobre diversos sectors de l'economia com el turisme de salut.

Ho demano a la Sra. Rosa Gili, perquè l'obertura econòmica ens aportarà talent, formació i innovació i prepararà millor els nostres joves andorrans per rendes de futur i també possibilitarà la implantació

de noves activitats a l'entorn de l'ensenyament i de la formació.

Ho demano al Sr. Gerard Barcia, perquè sap molt bé que només en un mercat gran es podrà reactivar el sector de la construcció i que per garantir un nivell òptim d'inversions públiques -actualment, amb unes xifres infradotades- no només és possible amb polítiques d'austeritat i de contenció, sinó sobretot amb uns majors ingressos fruit d'una major activitat econòmica.

I finalment, ho demano al Sr. Jaume Bartumeu. Com a màxim responsable del Grup Socialdemòcrata, com a excap de Govern, com a persona amb la més llarga trajectòria política d'aquesta cambra i com andorrà amb vocació de persona d'Estat.

Sr. Bartumeu, ni vós ni el seu grup parlamentari no us podeu quedar fora d'aquesta reforma, no us en podeu quedar fora. Estic segur que compartiu tots i cadascun dels principis que han inspirat aquest projecte de llei i, ho sabeu. Voleu igual que tots nosaltres la prosperitat del nostre país i sabeu que no hi ha millor alternativa a l'obertura econòmica per garantir una nova era de creixement. Us demano que no us en quedeu fora.

Tots junts, avui tenim l'oportunitat de donar un missatge inequívoc i unànime a la ciutat andorrana que ens escolta, un missatge d'optimisme i també un missatge a totes les empreses i projectes que es plantegen el nostre país com una oportunitat per dur a terme les seves activitats i, també a les nostres institucions internacionals i, també als països veïns que no tindran cap més dubte del nou camí que avui decideix Andorra.

Srs. consellers socialdemòcrates, us podíeu adherir o no en aquest projecte. Heu decidit d'abstenir-vos. Avui teníeu una oportunitat i era possible i és possible, demà ja és massa tard. Si som capaços d'anar tots junts haurem incrementat les possibilitats d'èxit del nostre país i, només espero que d'aquí uns anys quan les futures generacions d'andorrans ens preguntin sobre el que va representar per Andorra aquesta llei i el model d'obertura econòmica, puguem dir i pugueu dir ben orgullosos que el 21 de juny del 2012 vam fer història, que en aquesta sala del Consell General es va posar la primera pedra d'un nou model econòmic més just, més sostenible i més participatiu, per tots aquells que creiem amb Andorra i creiem amb una nova Andorra plena d'èxits i, que en aquesta gran fita històrica pugueu dir: jo també hi vaig ser.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata...

No hi ha intervenció.

Pel Grup Demòcrata...

Sra. Sílvia Calvó té la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo voldria clarificar el que ha dit el Sr. Rios a la seva intervenció i, concretament que nosaltres no havíem volgut consensuar aquests textos.

Sr. Rios, siguem clars i transparents, a la Comissió d'Economia no vam estar treballant les esmenes una per una, vostè ens va proposar un "pack", un "pack" d'esmenes condicionat amb un pacte, un "pack" d'esmenes centrades a modificar l'article 18, relatiu als procediments. Vostès aquí han parlat d'arbitrarietat, però vostès no han esmenat l'article 2, que parla dels criteris de salvaguarda, vostès no han esmenat l'article 2, que és el rovell de l'ou del model, doncs, d'autorització d'aquesta llei. Vostès ens van presentar un "pack", un "pack" on hi havia unes suposades esmenes que vostès qualifiquen de "transparència" que nosaltres qualificaríem de "traves a la inversió estrangera", esmenes administratives. Vostès no han fet cap esmena de fons, cap esmena que pugui implicar un canvi en el model d'obertura proposat pel Govern.

D'altra banda, jo voldria recordar -perquè vostès han centrat, doncs, en la intervenció sobre el fet que no hi hagut consens per culpa nostra-, jo voldria recordar que el fet de no donar suport a aquesta llei - i això ho hauríem de recordar tots-, vosaltres no doneu suport a l'obertura econòmica, no doneu suport a l'atorgament dels drets econòmics dels residents des del primer dia i, reprenent les paraules del ministre -que comparteixo plenament-, no votareu a favor d'una llei que contribuirà a fer una economia més justa, més competitiva i homologada i que promou els valors essencials que són el de la transparència i el de la igualtat d'oportunitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern...

Per part del Grup Socialdemòcrata...

Si no hi ha...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, en resposta a la.... al que comentava la consellera, la Sra. Calvó.

Bé, nosaltres no hem esmenat l'article 2 però em sembla que ha quedat ben clar en la meva exposició quan he dit que nosaltres no som partidaris d'augmentar ni de limitar aquestes clàusules que poden portar a denegar una demanda d'inversió, perquè creiem que afegir o delimitar aquestes clàusules comportaria un augment extraordinari de la complexitat de la llei. Això, és el que he dit en la meva intervenció.

En referència a les esmenes de transparència que vostès no les han acceptat al·legant de què són un fre a la inversió estrangera, ja em dirà vostè quin fre és que quan el Govern autoritzi una inversió estrangera es publiqui al BOPA.

Quin fre és aquest? Jo, es que no li sé veure.

Quin fre és que el Govern cada sis mesos ens porti una llista d'autoritzacions i denegacions a la inversió estrangera, quin fre és aquest?

Quin fre és consultar a la Cambra de Comerç que són els qui més coneixen quin és el nostre teixit empresarial que ens diguin, doncs, si una inversió estrangera quin és l'impacte per deixar d'autoritzar una inversió estrangera? Jo no li veig cap fre.

És per això que nosaltres, avui, no podem donar suport a aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Hauria preferit no intervenir en aquesta intervenció de rèplica i hauria preferit intervenir agraint el suport unànime d'aquesta Cambra. Ho puc fer únicament amb els 22 consellers demòcrates i no amb els consellers socialdemòcrates.

Ho lamento profundament, ho lamento profundament. I quan he arribat avui a aquesta sala tenia certa esperança però cert convenciment de què hauríem estat capaços d'arribar a votar aquesta llei per unanimitat.

Una altra vegada el classicisme polític s'ha imposat davant de l'interès general i de l'oportunitat de demostrar al món que avui Andorra decideix un canvi de rumb cap a la transparència i cap a la igualtat d'oportunitats. Perdeu una nova oportunitat de demostrar el vostre sentit d'estat i el vostre sentit de responsabilitat.

Sr. Rios, sabeu perquè estem aquí avui? Estem aquí avui no per protagonisme, sinó perquè hem hagut de fer la feina que vosaltres no vau fer.

Si recordeu com fa ara aproximadament un any, em vau fer una pregunta en una sessió de control al Govern en aquesta sala. Em vau preguntar sobre els 30 compromisos de la Taula del diàleg pel treball i el Pacte pel desenvolupament econòmic, ho recordeu?

Doncs, una d'aquestes 30 mesures, concretament la mesura número 13, que vau fer fa 2 anys era entrar a tràmit parlamentari la modificació de la Llei d'inversions estrangeres. Vau estar un any a presentar el vostre calendari econòmic de treball i no vau ser capaços de complir amb el compromís més important que teníeu d'aprovar la Llei d'inversions estrangeres i nosaltres sense tantes taules estètiques, hem entrat a tràmit parlamentari en 9 mesos la Llei d'inversions estrangeres, la major reforma econòmica dels últims 30 anys. Aquesta és la veritat.

La vostra incapacitat de governar ha fet que haguem de complir un dels vostres compromisos polítics, fer la Llei d'inversions estrangeres.

Pel que fa a la Cambra de Comerç -és curiós eh, Sr. Bartumeu-, quan només un any i mig que la Cambra de Comerç que era el dimoni, que era censurat cada vegada que gosava interpel·lar l'acció del Govern, cada vegada que apel·lava a una opinió diferent de la poguéu tenir el Govern, que era qualificada de poder fàctic del lobby empresarial, de grup de pressió, sembla estany Sr. Bartumeu, que un any més tard sense informe favorable de la Cambra de Comerç no es pugui autoritzar cap inversió estrangera.

És evident que aquest Govern compta amb la Cambra de Comerç, és molt evident. Hi compta i hi comptarem, faltaria més.

La diferència és que nosaltres no censurem la Cambra de Comerç per les seves opinions no la censurem, al contrari, nosaltres... per nosaltres la Cambra de Comerç és un aliat estratègic i imprescindible per fer aquest procés d'obertura econòmica, estratègic i imprescindible i sempre estarem al seu costat.

I això, no és ni incompatible amb la necessitat de disposar d'un informe previ per cada sol·licitud d'inversió estrangera ni per publicar al BOPA les

denegacions o autoritzacions d'inversions estrangeres.

Si coneixeu un sol país que utilitza el seu procediment de publicar al seu Butlletí Oficial del Consell o del Govern les autoritzacions o denegacions d'inversió estrangera, diguin-se'l, diguin-se'l. Però, molt em temo que això no existeix enlloc més, ni existirà enlloc més.

Pel quan, el fet d'eliminar una jurisdicció judicial, la Batllia. Vosaltres que sou tan garants de la seguretat jurídica, volíeu que únicament amb una instància es redimissin els conflictes en relació a l'autorització de les sol·licituds d'inversió estrangera eliminant la possibilitat de recurs. Això, és tot al revés del que preteníeu si volíeu guanyar seguretat jurídica.

En quant a la paraula de moda, "rearbitrarietat", -ja us ha contestat molt bé la consellera Calvó-, el Govern en cap cas pot actuar amb aquesta llei de forma arbitrària. En cap cas. Tots els supòsits per denegar les inversions estrangeres estan degudament qualificats a la llei i sempre, si s'han de denegar, de forma motivada i davant d'uns supòsits molt taxats. Per la qual cosa, això no és arbitrariedad, això és responsabilitat. Si voleu una barra lliure, nosaltres no la volem. Volem preservar els valors més preuats del nostre país: seguretat, medi ambient, salut pública i antiblanqueig del diner.

La qual cosa era inviable fer una llei sense unes mínimes clàusules de salvaguarda que permetin al Govern protegir aquests interessos essencials.

Bé, només vull acabar dient que lamento profundament aquesta decisió, aquest error històric que acabeu de cometre en aquesta sala amb el vostre "parté" sentit d'estat i això la història ho jutjarà.

Tanmateix, la història continua i l'obertura econòmica no és una llei, l'obertura econòmica és un model del qual pengen moltes lleis i espero trobar el diàleg, el consens i l'oportunitat, més endavant, d'aprovar reformes d'aquest calat tan important i que faran el nostre país en surti més enfortit i pugui tornar a emprendre una etapa de creixement i de prosperitat que és la que tots desitgem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, lamento profundament la intervenció que ha fet, la última intervenció que ha fet el ministre perquè... vaja, a mi m'ha donat la sensació de què el que ha volgut és confondre la ciutadania.

Sobre el tema de perquè nosaltres no vam entrar la Llei d'inversions estrangeres, abans la consellera Calvó ja ha comentat una frase que havia tret del discurs del Debat d'Orientació Política del nostre president de grup, bé, aquesta frase està extreta d'un programa del 2011, és a dir, d'un programa electoral.

En aquest programa electoral diem que nosaltres estem a favor de la inversió estrangera i apostem fortament per la inversió estrangera sempre i quan el marc fiscal estigui complet. És per tant, una manipulació de la informació dir que nosaltres no vam fer la Llei d'inversió estrangera perquè no vam voler o perquè vam ser incapaços. De fet, nosaltres vam assentar les bases perquè avui aquesta llei s'estigui debatent i s'estigui... i previsiblement s'acabi aprovant i, això el ministre ho hauria d'admetre.

Sense marc fiscal aquesta llei no serveix absolutament de res. Quan les empreses han de venir a Andorra el primer que fan és mirar que és el que han de pagar al final de l'any. Si no tenim un marc fiscal complet, és una feina que perdrem el temps perquè no aconseguirem res. Per tant, sense marc fiscal complet -que ara ja el comencem a tenir més o menys emmarcat i en funcionament, doncs, prèviament no n'haguéssim tret cap altre benefici de fer una llei d'aquest tipus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Rios, nosaltres des del Grup Demòcrata tenim la impressió que només voleu treure rèdit electoral de les lleis que passen per aquesta Cambra. Tenim la impressió que aquesta llei l'heu treballat únicament en un sentit i amb un únic objectiu que és centrar les vostres esmenes a reforçar el missatge d'arbitrarietat. Vostè parla de l'angoixa de la població per aquest procés d'obertura econòmica, em sembla que són vostès que contribueixen a crear aquesta angoixa. A títol d'exemple, quan vam exposar les seves esmenes a l'exposició de motius ens deien que no es podia posar... que era amb la finalitat que no es poses la sobirania d'Andorra. Em sembla que insinuar que l'obertura econòmica pot

posar en dubte la sobirania d'Andorra és excessiu i, és això que provoca angoixa.

D'altra banda, per completar l'exposició del ministre que ha sigut força detallada el Butlletí Oficial... què recull el Butlletí Oficial? El Butlletí Oficial recull les normes reglamentàries, els nomenaments, les resolucions que han de tenir efectes jurídics generals, o que s'adrecin a un col·lectiu indeterminat, temes relacionats amb l'atorgament de crèdits públics. Al Butlletí Oficial no s'hi publiquen les societats de comerç. Aquestes empreses ja hauran passat pel filtre del Govern. Quan estiguin autoritzades voldrà dir que poden aportar un valor positiu per al país. Per tant entenem que han de tenir el mateix tracte que les empreses i les societats del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, obrim en aquests mateixos moments un breu termini de temps per poder votar.

(Es procedeix a la votació)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

21 vots a favor.

6 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Sr. Bartumeu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

És per una explicació de vot, article 78 del Reglament, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

A la vista de la intervenció bel·ligerant del Govern hem d'explicar el nostre vot. El nostre vot es fonamenta en la coherència amb els nostres programes publicats i coneguts per la ciutadania; es

fonamenta en la voluntat que hi hagi transparència, i aquesta Llei no en dóna; es fonamenta la voluntat que s'eviti l'arbitrarietat, i aquesta Llei la permet. I nosaltres no podem participar en donar un missatge a la inversió estrangera i a l'exterior, que en aquesta Cambra tots volem fer d'Andorra el camp qui pugui. El país del paisatge i del percentatge no és el nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

(La M.I. Sra. Olga Gelabert deixa la Sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem ara, doncs, al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació de la Proposició de llei de l'impost sobre el valor afegit.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí núm. 36/2012, del 8 de juny, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha formulat un vot particular.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Sr. Daniel Armengol Bosch, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 27 de març, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent de la Proposició de llei de l'impost sobre el valor afegit, i com a tal, exposo avui davant el Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 24 d'abril, el 8 i 22 de maig i el 5 de juny del 2012, ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes que li han estat presentades. En el Projecte de llei s'hi han presentat un total de 77 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata. De les esmenes presentades, 45 esmenes han estat aprovades per unanimitat, 25 esmenes s'han aprovat per majoria, 1 esmena ha estat retirada, 4 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat, i 2 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn avui l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, proposo procedir al debat i votació de l'article que ha estat objecte de vot particular i continuar després amb les altres parts del text.

Anem, doncs, a tractar el vot particular número 1 que es correspon a l'esmena número 71 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar el vot particular el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

L'esmena 71 presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata i aprovada pels seus representants en el tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, concretament en la reunió del dia 22 de maig, proposa suprimir la disposició transitòria segona de la Proposició de llei de l'impost sobre el valor afegit, avui ja IGI, després de l'informe aprovat per unanimitat.

El text que el Grup Parlamentari Demòcrata proposa suprimir diu, i el lleigeix:

“Disposició transitòria segona

Els obligats tributaris de l'impost sobre el valor afegit poden deduir l'impost de mercaderies indirecte (IMI), l'impost indirecte sobre la producció interna (IPI) i l'impost indirecte sobre les activitats comercials (IAC) satisfets en relació amb els béns, el lliurament dels quals ha quedat subjecte a l'impost sobre el valor afegit.

Aquesta deducció queda condicionada a la presentació dins del termini d'un mes, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'un inventari que inclogui de forma detallada tots els béns importants o produïts que han satisfet l'IMI, l'IPI i l'IAC i no han estat objecte de lliurament a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La informació necessària inclou la descripció del bé, el seu valor d'adquisició, la data d'adquisició, el proveïdor i l'IMI, l'IPI o l'IAC satisfets, i s'ha d'adjuntar una còpia de factura.”

He acabat la lectura.

Aquesta disposició transitòria segona va ser introduïda en el redactat de la nostra Proposició de llei seguint un criteri d'estricta equitat: no ens semblava correcte ni era just, admetre una doble imposició en relació amb els béns que havent ja suportat i satisfet ja sigui l'impost de mercaderies indirecte, l'IPI o l'IAC no haguessin estat encara

comercialitzats a la data d'entrada en vigor de la Llei.

No admetre la deducció dels impostos indirectes pagats dels estocs era establir una doble imposició. Deixar un termini massa llarg per a què es pogués sol·licitar la deducció podia tanmateix comportar conflictes. Per aquest motiu es va optar per fixar el període d'un mes el termini durant el qual es pogués sol·licitar la deducció, degudament justificada amb les escaients factures.

El Grup Parlamentari Demòcrata va fonamentar la seva esmena -que comportava eliminar la possibilitat de deducció- en la justificació següent, que també llegeixo:

“S'elimina la possibilitat de deducció dels impostos indirectes suportats amb anterioritat a l'entrada en vigor del IVA per la dificultat de la comprovació dels mateixos.”

Aquesta justificació ens va semblar equivocada i també, sobre tot, injusta. La supressió apareixia fonamentada en un criteri de comoditat de l'Administració -la suposada dificultat de comprovació- que és, efectivament, injusta. Però també genera inseguretat jurídica i introdueix una evident discriminació en consolidar situacions de doble imposició.

Perquè això és el que amb tota seguretat pot passar, quan la Llei sigui d'aplicació, si no s'accepta avui de tornar a considerar la decisió presa en Comissió.

En la reunió de la Comissió del dia 8 de maig, en la qual es va deixar pendent de decisió aquesta esmena, vam intentar convèncer els esmenants de la problemàtica que generaria l'eliminació de la possibilitat de deducció que establia la nostra disposició transitòria segona.

Per la nostra part, en rebutjar l'esmena de DA ens basem en l'interès de preservar la seguretat jurídica i evitar arbitriats. No tenim cap altra preocupació. Per això el dia 22 de maig, abans que es procedís a votar-la vam tornar a demanar una última reflexió als esmenants.

Va prevaldre, dissortadament, el criteri establert per Govern: la hipotètica “... dificultat de la comprovació” dels impostos suportats amb anterioritat va ser la justificació per votar l'esmena que suprimia la possibilitat de deducció dels estocs de mercaderies ja imposades.

Quinze dies després, el 5 de juny en el moment que la Comissió només podia procedir a examinar l'informe del resultat de les seves discussions i votacions ja enllestides i tancades, els consellers demòcrates van intentar plantejar una marxa enrere disfressada -penso jo- de proposta transaccional.

Tal i com vaig recordar en la reunió de la Comissió del 5 de juny, en les reunions del 8 i del 22 de maig ja havíem avisat, insisteixo, de l'error monumental que suposava suprimir la possibilitat de deducció dels impostos pagats dels estocs anteriorment.

El clam d'indignació d'importadors i comerciants que s'ha sentit a partir del 23 de maig era un clam anunciat i, també, del tot justificat.

Un clam obligat davant la frivolitat i també l'arrogància -fa una estona n'hem tingut un exemple- dels que encaren qüestions importants amb el convenciment que els que tenen la majoria tenen també sempre la raó.

Per tant, demanem que, en base als arguments exposats i en pro dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat vulguin tornar a considerar la seva posició perquè el text final que avui s'aprovi inclogui la disposició transitòria segona de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria si el Govern vol intervenir ara o al final?

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Martí Salvans teniu la paraula.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

Estem avui aquí per debatre el vot particular que demana tornar a introduir la disposició transitòria segona del text original de la Proposició de Llei de l'impost sobre el valor afegit. Aquesta disposició transitòria, ens ho acaben de recordar, fou suprimida per la votació de l'esmena 71 del nostre grup parlamentari.

Ho vàrem dir en el moment de la presa en consideració de la vostra Proposició de Llei, Sr. Bartumeu: aquesta era una bona base per constituir la futura llei de l'impost sobre el valor afegit. Vàrem afegir que el nostre grup parlamentari presentaria un nombre significatiu d'esmenes per corregir o millorar els aspectes que en aquell moment havíem detectat. A prova, 77 esmenes presentades pel nostre grup, de les quals 50 -és a dir gairebé les 2 terceres parts-, han estat aprovades per unanimitat. En realitat 49 més 1, perquè una es va retirar per unanimitat perquè nosaltres poguéssim votar a favor.

Aquesta aprovació per unanimitat no és el cas de l'esmena 71, ni de bon tros. Però per entendre aquesta esmena nostra, que preveia la supressió de la

vostra disposició transitòria, cal també comprendre el significat de la vostra disposició transitòria, i si em permeteu, tenia previst llegir-la però no ho faré perquè ja ens ho heu fet vós.

Aquesta transitòria ha estat anomenada la transitòria dels estocs, ja que pretenia que els impostos indirectes que havien gravat tots aquells productes que a l'entrada en vigor de la llei no haguessin estat venuts, i per tant figuessin en els estocs dels empresaris, poguessin gaudir d'una deducció d'aquests impostos, limitant-ho és cert a l'IMI, l'IPI i l'IAC.

Anem a veure quin era el resultat d'aquesta mesura, i per això ho faré amb uns quants exemples.

Primer, el cas d'un importador, majorista, que adquireix un article pel valor per exemple de 100 €, que ha doncs de satisfer en Duana 4 € en concepte d'IMI (en aquests exemples deixaré l'IAC de costat com si no existís, perquè l'únic que fa és introduir decimals i complexitat en els càlculs). Per tant, 100 € d'importació, 4 € de Duana. Si al dia 31 de desembre aquest article figura en el seu estoc -l'estoc d'aquest majorista-, l'Administració tributària li donarà un crèdit fiscal de 4 €. Ell compleix amb tots els requisits exigits segons la llei: disposa de la factura del proveïdor estranger i del valor de l'IMI gràcies al document d'importació.

Si un comerciant d'Andorra, en data 15 de desembre per exemple, ha comprat aquest article al majorista pel valor de 150 € i que aquest comerciant encara el té en el seu estoc a data 31 de desembre, també disposa d'una factura d'un proveïdor -en aquest cas el majorista-, però és una factura de 150 €, però no disposa del document de duana, que ha quedat en poder del majorista. És igual. El comerciant probablement demanarà un crèdit fiscal de 6 € que corresponen al 4% dels 150 € que consten en la factura. L'Administració Tributària, a falta d'altres elements, potser li concedirà aquest crèdit fiscal. Si no és el cas, ja ens donareu l'explicació correcta. En tots casos, veiem com per un mateix article, l'Administració Tributària pot concedir crèdits fiscals d'importos diferents i variats. D'aquí un dels motius diguéssim del que ens queixàvem de la falta de comprovació.

Segon exemple. S'ha dit que aquesta transitòria dels estocs pretenia evitar una doble imposició, és a dir que aquells articles que ja havien estat gravats en el moment de la seva importació no fossin gravats de nou per l'IGI.

Senyors, quan una article ha entrat a Andorra l'any 2009, 2010 o 2011 amb uns impostos vigents del 14,4 per exemple, -cas de molts articles de luxe-, si no es vol tornar a gravar aquests articles amb un

4,5% suplementari el que cal és aconseguir un crèdit fiscal d'aquest 4,5%, mai del 14 i escaig que havia estat gravat a l'origen.

El primer exemple mostra que la seva disposició transitòria és difícil de controlar. El segon exemple que no és justa. Però això, això no és el més gros Sres. i Srs. consellers. A finals de febrer d'aquest any quan estàvem ultimant el redactat de les nostres esmenes no disposàvem de cap tipus d'informació sobre l'impacte real que aquesta transitòria tindria sobre els comptes de Govern. Després tornaré sobre aquest fet.

L'única estimació que es podia fer era l'anomenat "Compte de la vella", aquell que amb poques premisses o hipòtesis et permet fer una aproximació encara que grossera.

Considerant tots sectors de l'economia confosos, uns estocs mitjans d'entre dos i tres mesos, i comparant aquests dos o tres mesos amb els impostos recaptats en els dos o tres últims mesos de l'any, aquesta senzilla aproximació donava com a resultat un possible crèdit fiscal d'entre 30 o 40 milions d'euros, 30 o 40 milions de menys d'ingressos per al Govern.

Sres. i Srs. es tracta d'un impacte brutal sobre les arques de l'Estat. 30 o 40 milions d'euros representen pel cap baix, la quarta part o més de l'import recaptat en concepte d'importacions de mercaderies. 30 o 40 milions d'euros representen pel cap baix, la dècima part o més del pressupost de Govern. Estem immersos en una conjuntura extremadament complicada. Des de totes les institucions, començant pel Govern, s'estan fent ajustos i es prenen mesures de contenció de la despesa pública. Algunes de les mesures són difícils d'explicar, tot i que necessàries. Em refereixo a les mesures de contenció de la despesa en matèria de personal, és a dir les famoses retallades.

Altres mesures seguiran, com les que van lligades a la reforma de la CASS, tant a la branca malaltia com a la de vellesa. Les inversions no han quedat al marge d'aquesta serrada -i permeteu-me l'expressió-, d'aquesta serrada de cinturó. Les inversions d'aquest any han estat per sota mínims. Això ni és bo ni pot durar en el temps. Les úniques despeses que malauradament van a l'alça, i dic malauradament perquè aquest fet demostra la duresa de la crisi, són les despeses socials.

És en aquest context en el que Govern, el passat febrer ens assabenta de l'impacte que podria tenir aquesta disposició transitòria i repeteixo, segons una estimació molt grossera.

És en aquest context que el nostre grup parlamentari pren la decisió de proposar una esmena de supressió,

-a falta repeteixo- d'altres elements o de més informació.

Resumeixo fins aquí. Aquesta disposició transitòria és una mesura difícil de controlar, poc justa, i amb un impacte brutal sobre els comptes de Govern. Però això malauradament no s'acaba aquí. Es tracta a més d'una mesura que ni tant sols havia estat estudiada. I m'explico tot seguit sobre aquest punt.

L'any 2010, el Govern del PS entra a tràmit legislatiu el Projecte de llei de l'impost sobre el valor afegit, que un any més tard amb la inclusió de poques esmenes esdevindrà la present proposició de llei. Com tot projecte de llei, va acompanyat d'una memòria econòmica molt extensa (217 pàgines), en la que s'analitzen en detall les repercussions que la introducció d'aquesta nova figura impositiva (l'IVA), tindria sobre l'economia: impacte en la recaptació de l'estat, impacte en l'IPC, impacte en la pressió fiscal, impacte en el consum de les llars, i finalment impacte en la competitivitat i els preus.

Tots aquests impactes s'analitzen amb absolut detall. Tots, a l'excepció de l'impacte que tindria aquest famós crèdit fiscal de la disposició transitòria dels estocs. Aquest, senzillament, ni s'esmenta en tota la memòria.

Senyores i senyors, el que en el seu moment el Govern del PS no va fer, aquest Govern ho ha fet, començant la feina des de zero.

El Sr. ministre de Finances ens explicarà la complexitat dels càlculs associats a la resolució d'aquest tema, però avui en dia, a finals de juny, el Govern i el grup parlamentari estan en condicions de presentar una proposta de text alternatiu al de la disposició transitòria original.

Aquests càlculs han permès dues coses. D'entrada confirmar l'abast de 30 milions d'euros d'impacte de la mesura que havia estat prevista en la disposició transitòria. En segon lloc, dibuixar a grans trets el que podria configurar una proposta alternativa, calibrada, acotada, més fàcil de controlar, més justa, i el més important, assumible pel Govern.

Aquesta proposta no la teníem fa tres mesos quan vàrem presentar les nostres esmenes, tampoc estava tancada fa un mes quan es va votar l'esmena 71. La teníem gairebé acotada fa uns quinze dies quan en comissió vàrem proposar tornar a parlar d'aquest tema i us hi vàreu negar, i la tenim definida a data d'avui. En breu es presentarà doncs una modificació d'aquesta llei per resoldre aquesta problemàtica. Esperem que tindrà l'aval dels sectors econòmics concernits, i potser, -almenys és el que volem esperar-, el vostre suport parlamentari, ja que no dista massa de la vostra. Senzillament com he dit, és

més calibrada, acotada, fàcil de controlar, justa i assumible pel Govern.

Avui però, no es tracta de discutir aquesta proposta. Estem aquí pel vot particular presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, vot particular al qual el nostre grup parlamentari no donarà el seu suport.

Senyores i senyors consellers, al nostre grup parlamentari li correspon segurament la responsabilitat política d'haver presentat una esmena de supressió de la disposició transitòria dels estocs. Ens correspon també la responsabilitat política d'haver-nos mantingut fermes en la nostra postura fins al moment de trobar una solució alternativa. Però, el que no ens correspon és la responsabilitat política d'haver presentat una disposició transitòria difícil de controlar, poc justa, sense estudiar i amb un impacte brutal repeteixo sobre les finances de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Desitja el Govern intervenir sobre el vot particular?

Doncs, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

Pot mantenir-se a l'escó, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Una mica per complementar la intervenció que acaba de fer el Sr. Martí Salvans i també per recollir el seu comentari en relació al que ha estat fet el Govern en aquests mesos en relació amb aquesta transitòria. En primer lloc, em permetran que agraeixi al Grup Parlamentari Demòcrata el fet d'haver-la presentat, i el fet de no haver caigut en el que hauria estat senzill i és en una aparent complaença de una legítima reclamació del sector empresarial de vetllar perquè no es dupliqui la imposició sobre els estocs, que es puguin tenir al 31 de desembre, acceptar senzillament la transitòria.

Hi ha hagut i hi haurà solucions molt més fiables, molt més ajustades i que acabaran tenint un cost molt menor per l'Estat, i per tant, agraeixo aquest esforç que ha fet el grup parlamentari a costa d'assumir un hipotètic inicial desgast, que jo crec que quedarà clarament compensat quan s'entengui el perquè calia esperar i tenir els números més clars abans de prendre una decisió.

Vagi per endavant, que en qualsevol cas l'objecte prioritari, o que entenem prioritari de la transitòria segona de la Proposició de llei és compartit, i per tant, en cap cas el volem negar ni volem posar en

dubte la pretensió d'aquesta transitòria. L'objecte principal, insisteixo, entenem que era el d'evitar aquesta doble imposició, però també entenem que aquesta pretensió havia d'anar acompanyada d'alguns criteris. Criteri de justícia -per evitar, doncs, aquesta doble imposició-, un criteri també que evités distorsions o condicionaments en la presa de decisions dels empresaris davant d'hipotètics canvis legislatius i que per tant fos neutra en quant a les seves decisions -això no succeeix amb la transitòria tal qual estava redactada- i alhora també un principi bàsic i és que minimitzés l'impacte per l'Estat, l'impacte en quant a recaptació, en quant a ingressos, no tant o no únicament en quant al control, tot i que aquest també és un element important perquè no hem d'oblidar que tenim una administració petita, som un país petit i el que no podem fer és generar indiscriminadament protocols, fórmules, que acaben distorsionant el lògic funcionament en aquest cas un servei o una futura agència fiscal i de fronteres que té uns recursos limitats.

El que es pretenia, doncs, era analitzar quin seria l'impacte. Com molt bé ha dit el Sr. Martí Salvans, el que hauria estat desitjable és que la memòria del Projecte de Llei que es va presentar al 2002 ja detallés quin era aquest impacte, i com molt bé ha dit el Sr. Martí Salvans, la memòria no en parla d'aquest tema. Però, també he de dir en favor de l'anterior Govern que no en parla perquè hauria estat realment complex realitzar aquest càlcul en detall en aquell moment i jo diria que fins i tot en aquest moment.

Hi ha una dada que és bàsica per poder tenir aquest càlcul i és saber quin és l'històric, l'evolució dels estocs de les empreses andorranes. Sense aquesta dada és molt difícil fer aquest càlcul i més quan tenim bàsicament un comerç molt diversificat amb nivells de maduració dels seus estocs molt diferents, amb uns ratis de rotació dels estocs molt diferents. Per tant, la falta d'històric de les comptabilitats de les empreses, que només en comencem a tenir a partir del 2009, fa complex esbrinar amb detall quin és aquesta evolució i aquesta rotació dels estocs. Insisteixo, dada bàsica i fonamental per poder calcular amb criteri quin seria l'impacte d'aquesta mesura.

Com també ens deia el Sr. Martí Salvans, el fet de no tenir aquestes dades ha fet que han tingut que acabar fent un càlcul més per aproximació introduint-hi un mostreig a partir de les comptabilitat presentades de l'any 2009 i 2010, probablement les del 2010. Insisteixo el Govern quan va presentar el Projecte de Llei, el Govern anterior quan va presentar el Projecte de Llei no les

tenia, difícilment per tant podia ajustar aquest càlcul. D'aquest càlcul a partir del mostreig i per una extrapolació d'aquest mostreig en surt, com molt bé deia el Sr. Martí Salvans, que el cost vista la generalitat de la transitòria podria arribar a situar-se entre els 30 i 40 milions d'euros. Un cost molt elevat i que a més a més no reflecteix la realitat, entenem nosaltres, del que té raó de ser a l'hora de tornar, de deduir, els impostos ja pagats. Perquè els principals problemes són que la generalitat de la transitòria acabaven comportant que... -perquè la gent ens entengui de manera planera-, es podia demanar la devolució d'un producte que havia estat comprat fa deu anys i això, entenem que no té cap mena de sentit en un moment de canvi legislatiu, en un moment de canvi de model tributari.

Què és el que farem per tant o què és el que hem fet ja? Perquè està ja pràcticament enllestit i en el moment en què aquesta Cambra aprovi la Llei de l'IGI i estigui publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el que farem és introduir o entrar a tràmit aquest Projecte de Llei de modificació. Doncs, introduir una transitòria que acoti molt més la pretensió inicial de la transitòria segona que avui estem aquí debatent.

En quin sentit? I només apunto algunes de les coses que intentarà ajustar aquest Projecte de Llei.

D'entrada, ho acabo de dir, limitar el nombre d'anys o d'antiguitat que pot tenir aquest estoc per poder-se acollir a la deducció. Acotar també quant temps et pots beneficiar d'aquest crèdit fiscal. Tampoc té cap sentit, ni entraria en la lògica de la dinàmica de l'economia, que generis un crèdit fiscal per l'estoc que has acumulat a 31 de desembre del 2012 i aquest crèdit fiscal el puguis anar compensant il·limitadament, no en quant a quantitat sinó en quant a temps.

No tindria cap sentit perquè, o voldria dir que l'estoc que s'havia acumulat fins aquell moment era exagerat, no responia a l'activitat de l'empresa; o vol dir que aquella empresa ha deixat de tenir activitat sinó la lògica no ho suporta.

També, i en aquest cas, -abans ja ha ficat un exemple prou planer el Sr. Salvans-, no pot ser que el que vol ser una mesura de neutralitat acabi sent un benefici fiscal en detriment de l'Estat. Per què? Perquè si, com molt bé ha dit, quan fas la suma de l'impacte de l'IMI i l'IAC per exemple, aquest acaba sent superior a l'IGI que acabarà suportant aquest producte, no pot ser que deixis deduir la quantitat que vas pagar amb la legislació anterior en detriment de la nova legislació, el que acabaria generant és doncs un benefici fiscal en lloc d'un efecte neutre.

I també cal altres qüestions que la transitòria no ens permet clarificar. Per exemple, que succeeix en el cas dels consums interns? Avui en dia l'estructura empresarial d'Andorra fa que hi hagi certament un nombre molt significatiu d'importadors però també hi hagi moltes empreses que acaben sent clients d'aquest importador i que per tant, també estan suportant aquest IMI, o aquest IAC. Cal veure també com es regula això, la transitòria no ens ho permetia fer.

Per tant, i per a concloure, sortosament no està passant avui res que no pugui ser subsanat, per tant, estic segur que els empresaris d'aquest país tindran la tranquil·litat de saber que en cap cas estaran gravats dos vegades per un mateix producte i, d'altra banda, em sembla que el que aconseguirem és no portar un perjudici a l'Estat més enllà del que és raonable a la vista de l'entrada de la nova legislació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si, Gràcies.

És per clarificar al Sr. Salvans, perquè sinó al final ens perdem en els debats. Aquí no venim a discutir el Projecte de Llei que va presentar el Govern Socialdemòcrata l'any 2010, ni la seva memòria. Aquí el que estem discutint és un vot particular que els hi fa greuge a vostès d'haver retirat una deducció, o una possibilitat de deducció, d'uns impostos ja satisfets. Això és el que estem discutint. Vostè pot anar a buscar, abans aquí algú es remuntava al segle XVIII, pots pot anar remuntant-se al segle XVIII, però en tot cas aquí estem discutint el que vostès van fer.

30 o 40 milions d'euros. Bé, primera notícia, miri, primera notícia tot i que ja ens ha dit que era un càlcul molt groller, primera notícia. Jo crec que és bona mostra de la seva voluntat d'entesa en el treball en comissió. Ho saben des del febrer, ens ho acaba de dir aquí, però nosaltres ens en assabentem avui dia històric del solstici d'estiu.

Bé, en cap moment, insisteixo, entre el dia 13 d'octubre del 2011 en què nosaltres presentem la Proposició de Llei -aquesta Sr. Salvans és la que hem de discutir, no aquella- i el 19 de desembre del 2011 en què s'acabava el primer termini d'esmenes, fins que el seu president demana una pròrroga, ningú ens diu res. Quan es presenten les esmenes el 12 de

març, tampoc ningú ens diu res, i quan ho discutim en comissió tampoc ningú ens diu res. Ens diu que fins al dia 22 no havien començat a veure la llum. Jo crec que el dia 22 tampoc van dir res i van votar la supressió i el dia 5 que ja havien començat a veure la llum, el que havien vist era el clam als diaris dels comerciants importadors que es queixaven i volien intentar reparar el desgavell. És legítim però vostè hi pot donar totes les voltes que vulgui però la realitat és aquesta, volien reparar lo que en castellà en diuen "el desaguisado". Nosaltres no ens vam negar a res, el dia 5 de juny, que no fos a no trepitjar el Reglament. Vostè és President i ha de conèixer el Reglament, ja li vaig dir aquell dia. El Reglament no els hi permetia fer el que estaven fent, i si ho sabien de tant temps en darrera, doncs, ens ho havien d'haver dit. Per tant, ara estan en disposició de presentar una proposició de llei que respecti el principi de que no hi hagi doble imposició, doncs miri, fins i tot els hi miri, fins hi tot els hi votarem, però primer l'hem de poder llegir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, els 30 o 40 milions, sí que com ha dit i ho he dit jo abans, era una aproximació molt grollera, però la realitat de les xifres que hem pogut tenir finalment apuntaven en el millors dels casos, és a dir, suposant que el conjunt de les empreses que fins ara no havien presentat comptes tindrien unes pautes de comportament com les que han presentat comptes, és a dir que hi hauria similitud. Doncs, ens deixava entreveure un possible crèdit fiscal no ben bé de 30 però pel cap baix era de 29,8 milions d'euros. És a dir que els 30 d'aquella aproximació matussera no eren tant desencaminats.

Sr. Bartumeu, el dia 21 de juny és efectivament, com ens ha recordat el Sr. ministre, el dia del solstici d'estiu, també és el dia de la música, per tant ens hauria d'alegrar, és el dia internacional de la música, ens hauria d'alegrar com a mínim potser no de que la Llei d'inversió estrangera hagués passat per unanimitat com a mínim, potser esperar que la Llei de l'IGI passi per assentiment.

Referent al Reglament, miri, no sé en què es podria haver trepitjat el Reglament, no ho sé, no ho acabo

d'entendre. En tot cas ens ho explicarà, només dir-li que el que vam proposar nosaltres efectivament era tornar a parlar d'una esmena que efectivament ja s'havia votat 15 dies abans. També li voldria recordar que en una altra ocasió una esmena que també s'havia votat, a la mateixa comissió de Finances, es va tornar a obrir per partir-la en dos trossos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part de Govern...

Pel Grup Socialdemòcrata...

Bé, si no hi ha més intervencions, anem a procedir a la votació del vot particular.

Votar "sí" és votar el vot particular, votar "no" és votar no al vot particular, deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre en aquest moment, un breu termini de temps per poder votar.

(Es procedeix a la votació)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

6 vots a favor.

20 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimat el vot particular i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat doncs aquest debat i votació del vot particular procedirem a debatre ara, i a votar després, les altres parts del text.

És el moment de la intervenció dels grups parlamentaris...

Per part del Grup parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres hem de dir dues coses: la primera és que renunciem a poder avançar en més explicacions de com ha de funcionar el Reglament, al President de la Comissió. En segon lloc -i bona demostració d'això-, és que la votació a la qual ell apel·la a la seva memòria es va fer, i ja ho mirarà, abans de què

s'hagués tancat l'informe. Per tant, continua estant desenfocat, ha de tornar a rellegir els textos.

Pel que fa a la Llei, nosaltres li donarem el nostre vot favorable i quan s'hagi acabat la votació faré una explicació de vot, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar en el contingut de la Proposició de Llei que avui es sotmet a la consideració del Consell, permeteu-me fer un breu resum sobre el desenvolupament de la seva tramitació.

El dia 24 de novembre del 2011, un servidor i el ministre de Finances vàrem anunciar davant d'aquesta Cambra la decisió de prendre en consideració la Proposició de Llei. Aquesta Proposició... miri aquí tenia, Sr. Bartumeu, previst fer una breu referència a les diferències que hi podia haver al Projecte de Llei, m'abstindré per tant de fer-la.

La Proposició de Llei presentada és molt tècnica i feixuga, i per tant el seu examen de cara a la preparació d'esmenes requereix temps i dedicació. Aquest any 2012 ha requerit molt temps per preparar les 77 esmenes que ha presentat el nostre grup. Dit això, recordaré unes altres paraules que també vàrem pronunciar aquell dia: que aquesta Proposició de Llei, era una bona base per configurar la futura Llei de l'IVA, tot i que si aquesta cambra dóna avui el seu suport al text que es presenta, d'ara endavant parlarem de la Llei sobre l'Impost General Indirecte. I si és una bona base és perquè la seva estructura, o el seu esquelet millor dit, respon als criteris enunciats per la Directiva 2006/112CE, que harmonitza les legislacions sobre IVA o TVA dins la Unió Europea. Dit això, passaré ara a detallar aquells punts que diferencien substancialment el text que avui es sotmet a votació, fruit del treball en comissió, del que va entrar a tràmit.

En primer lloc, les transmissions patrimonials immobiliàries. En el model presentat pel PS, totes les transmissions efectuades per un particular -diré PS per no repetir cada cop allò de Grup Parlamentari Socialdemòcrata que és molt més llarg-. En el model presentat pel PS, totes les transmissions efectuades per un particular, és a dir un "no empresari", seran gravades per ITP. En el nostre model també.

Quant a les transmissions efectuades per empresaris, si es realitzen a favor d'altres empresaris, queden subjectes a l'IGI. Això tant en el model del PS com en el nostre. La diferència entre les dos propostes només existeix quan un empresari realitza una transmissió patrimonial immobiliària a favor d'un no empresari. En el model del PS, si es tracta de la primera venda d'un bé immobiliari, queda subjecta a l'IGI. Si es tracta d'una segona o posterior venda d'aquest bé, quedarà subjecte a ITP. El criteri que diferencia en aquest cas si s'aplica IGI o ITP és doncs l'antiguitat del bé: si és nou passa per IGI, i quan es torni a vendre passa per ITP.

En el nostre model, el criteri és la condició del que realitza l'operació de venda: si es tracta d'un empresari, totes les transmissions patrimonials immobiliàries estan gravades per l'IGI, independentment de l'antiguitat del bé. Paral·lelament hem introduït un mecanisme que permet a Govern disposar de totes les dades de transmissions patrimonials immobiliàries realitzades per empresaris, subjectes a l'IGI.

Segon punt: aplicació de l'IGI als serveis financers. Vostès proposaven que tots els serveis bancaris quedessin subjectes a l'IGI, tant les comissions bancàries com els interessos dels préstecs o dels dipòsits que les entitats financeres presten o reben dels seus clients. La nostra proposta introdueix tota una sèrie d'operacions no subjectes, amb el qual els únics serveis financers o bancaris gravats per l'IGI, seran les comissions bancàries. Aquest acotament de la base de tributació dels serveis financers, permet incrementar el tipus que passa del vostre 8% al nostre 9,5%.

La liquidació en duana. En la seva Proposició de Llei, l'impost repercutit per la Duana es pagava per part de l'obligat tributari en el mateix moment de fer la liquidació de l'IGI, és a dir mensualment, trimestralment o cada semestre, en funció de la xifra de negocis de cada empresa. Des del Grup Parlamentari Demòcrata, ja havíem anunciat que el sistema actual de liquidació a la Duana havia mostrat les seves virtuts i que el conservaríem. A més, és el sistema que s'utilitza arreu d'Europa quant a importacions.

Règims especials, és un altre punt en el qual els dos models disten. Els règims especials de franquícia i simplificat. La seva Proposició de Llei preveia en primer lloc un règim especial de franquícia. Aquest deia, de forma poc ortodoxa, que aquells empresaris que no superessin la xifra de negocis de 100.000 € no eren obligats tributaris, és a dir, que no estaven subjectes a les disposicions de la Llei. La seva Proposició de Llei, precisa de tres articles sencers per explicar com aquests empresaris que no són obligats

tributaris, tributen d'una forma que fa que finalment no tributin. Mirin, és més senzill, i així ho hem fet nosaltres, dir que per sota d'un llindar determinat, un empresari no té la consideració d'empresari a efectes d'aquesta Llei. El llindar de 100.000€ l'hem trobat massa elevat per una no subjecció, sobretot comparant-lo amb els estàndards europeus que situen aquests llindars entre 10.000 -els més baixos- i 37.000 € -els més alts- i l'hem fixat en 40.000 € per totes les activitats econòmiques.

Això no vol dir que respecte a la vostra proposta, haguem penalitzat aquells empresaris quina xifra de negocis sigui inferior a 100.000 €. En cap cas. Per a ells hem previst un règim simplificat -en la gestió de l'impost s'entén- però amb caràcter de voluntari.

En què consisteix? Senzillament en una simplificació de la gestió de l'impost, per això lo de "règim simplificat". L'empresari té l'obligació de repercutir en cada una de les seves vendes o prestacions de servei l'impost general indirecte amb el tipus que correspon, i per tant, en cada període de liquidació té la obligació de determinar de forma exacta l'IGI repercutit.

El règim simplificat permet no tenir que portar una comptabilitat exhaustiva de l'IGI suportat. Així doncs, aquells empresaris que realitzin activitats comercials podran deduir en concepte d'IGI suportat el 3% de la xifra d'ingressos i per la resta d'activitats aquest percentatge és de l'1%. És una mesura de simplificació pels petits empresaris.

El tipus súper reduït al 0%. Del règim reduït a 1% de la vostra Proposició de Llei, n'hem tret i apartat tots aquells ítems relacionats amb assistència sanitària i social, sempre que aquestes activitats estiguin desenvolupades per professionals amb conveni amb la CASS, amb l'educació, l'esport i alguns actes culturals, sempre que estiguin realitzats per entitats públiques o parapúbliques, i en alguns casos per entitats privades sense ànim de lucre. Totes aquestes activitats seran gravades pel tipus súper reduït del 0%.

Finalment, a banda del tema dels estocs dels quals ja hem parlat: El règim especial d'assegurances. La seva Proposició de Llei preveia també un règim especial per a la prestació de serveis d'assegurances. Figuraven com obligats tributaris les empreses asseguradores i de reasssegurança. Nosaltres creiem que aquest règim especial és totalment innecessari, i això per dos motius. En primer lloc, perquè les operacions d'assegurança ja estan taxades per una llei pròpia de l'any 2002, que ja grava totes les primes, i que res en l'àmbit d'Andorra ens fa pensar que calgui modificar aquesta legislació. En segon lloc, perquè en tot l'àmbit europeu, i així ho expressa

de forma taxativa la Directiva a la qual m'he referit al principi, les operacions d'assegurança i de reassurance, per les seves pròpies característiques, queden al marge de la imposició per IVA o TVA. França i Espanya, per no anar a buscar més lluny, graven les operacions d'assegurança mitjançant en un cas la *Taxe sur les contrats d'assurance* o el *Impuesto sobre las primas de seguros* per l'altre. En cap cas es graven aquestes operacions per IVA o TVA, com tampoc tenim previst que es gravin per IGI aquí a Andorra.

Finalment, i aquí acabaré, el text que avui es presenta a votació inclou tot un seguit de millores, essencialment tècniques, que provenen de les més recents modificacions de la legislació europea sobre IVA o TVA. Quan parlo de legislació europea entenc que no parlo d'IGI, no està de moda a Europa. A prova, les 50 esmenes aprovades per unanimitat. Aquest text permetrà a Andorra dotar-se d'un sistema modern d'imposició indirecta, mitjançant la derogació de la gran majoria d'impostos de característiques similars actualment vigents, com entre altres l'ISI general i el dels serveis bancaris i financers, l'IMI, l'IPI, l'IAC, la taxa per serveis de fe pública notarial i els cànon sobre consum d'electricitat i de telèfon. Per tots aquests motius, el text que avui es sotmet a consideració del Consell rebrà el suport del Grup Parlamentari Demòcrata.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer avui una intervenció d'abast general i més centrada en el marc fiscal que estem bastint que no pas en els detalls de la Llei sobre l'impost general indirecte que avui, a la vista dels vots anunciats ja, s'aprovarà i que ja han estat desgranats abastament per la intervenció que m'ha precedit.

Només un parell de referències directament a l'IGI: En primer lloc per felicitar-nos tots plegats perquè finalment disposarem d'una llei que aglutina en una sola figura, la major part de la imposició indirecta sobre el consum. Una voluntat explicitada amb els projectes de llei treballats pels governs dels anys 2008 i 2010, governs de signes diferents però que amb els matisos que es vulgui van fer un pas endavant per trencar amb l'actual dispersió dels impostos indirectes, treballant en dos projectes de

lleis sobre un impost sobre el valor afegit i amb una voluntat, també compartida per aquest Govern, i reclamada amb insistència pels sectors empresarials i productius del país.

Així doncs, tal i com ja va quedar palès en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei -que avui s'acabarà aprovant-, hi havia un consens sobre la necessitat de legislar en aquest sentit i també en la orientació de fer-ho en base a un model harmonitzat segons el que queda definit, i també ens ho recordava el Sr. Salvans, en la Directiva de la Unió Europea 2006/112C. Aquest era, a entendre del Govern, un requisit imprescindible, i així va quedar palès també en el seu criteri i la nova llei ho compleix perfectament. Un requisit que per tant, garanteix un model homologable als ulls de les economies amb les quals Andorra té una relació més important i més intercanvis. Un model entenedor per tots els que operen al nostre país i per tots els nostres clients i, potser el més important, un model que preserva la competitivitat de les empreses andorranes.

En aquest darrer punt, cal destacar que avancem definitivament cap a un model realment neutre per l'empresari on només es grava el consum final. La Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha estat modificada per la via de les esmenes i la discussió en la comissió i, sense perdre la essència d'un model harmonitzat, ens ha acabat deixant -a l'entendre del Govern- un text més adaptat a la realitat de la nostra economia i a la dimensió de les empreses del país i de la pròpia Administració pública.

En aquest sentit només hem referiré a dues modificacions. La primera: la data d'entrada en vigor. El fet d'haver optat per traslladar l'entrada en vigor al primer de gener, facilita un període d'adaptació que tot i ser curt és assumible. No ho hauria estat el primer de juliol ni per les empreses, ni per l'Administració.

La segona: la liquidació en duana de la importació de béns. Crec especialment encertat el model triat per diverses raons. Una, que ens permet optimitzar un model que històricament ha funcionat, que està ben protocol·litzat i que és conegut pels obligats tributaris, en aquest cas els importadors. En un país tant depenent econòmicament de l'exterior i on les importacions tenen tanta importància ens sembla des de Govern que aquesta variant és molt adient. Una altra raó és que facilita el control. Un aspecte clau per una Administració, i ho referia en el debat anterior, petita com la nostra. I encara un tercera raó: normalitza els ingressos de l'Estat al llarg de tot l'any i ajuda a optimitzar la gestió de la tresoreria i per tant, els costos financers.

M'he volgut referir, d'entre totes les modificacions i millores introduïdes a la Proposició de Llei, a aquestes dues i no entrar en les que ja ha exposat el Sr. Salvans, perquè totes dues fan referència a aquesta reflexió més general a la que m'he referit a l'inici de la meva intervenció.

En la línia de la voluntat política expressada per aquesta Cambra i impulsada pel Govern de completar el marc fiscal i accelerar la seva aplicació, els propers sis mesos suposaran un esforç enorme als empresaris i professionals per adaptar-se a les noves obligacions tributàries. Així per exemple, el proper més de setembre tindran que fer front a la primera liquidació acompte dels impostos de societats i activitats econòmiques i durant el proper semestre hauran d'afrontar adaptacions tecnològiques de processos i comptables per adaptar-se a l'IGI que avui s'aprovarà i que entrarà en vigor l'1 de gener.

Tot en un entorn de crisi on la principal preocupació de les empreses és subsistir i on els ajustos de costos i els recursos, cada cop més limitats, estan a l'ordre del dia.

La realitat estructural del teixit empresarial d'Andorra amb moltíssimes micro-empreses juntament amb la poca tradició fiscal del nostre país, fan preveure un procés complex i gens fàcil. Per això serà important que les empreses tinguin el màxim de temps d'adaptació dins d'un calendari ja molt just, així un cop aprovada avui la Llei, cal que al Govern ens centrem en l'elaboració del Reglament i els formularis d'aplicació i en aquest sentit, ja puc dir que el Govern agafa el compromís que a més tardar, el proper més de setembre, estaran tots ells publicats.

Davant d'aquesta realitat caldrà una administració que conjugui dos virtuts. D'una banda extreure la vocació de servei: una administració que informi, que es mostri pro-activa en la divulgació de les noves obligacions, una administració dinàmica que es situï en la millora continuada dels processos declaratius i de liquidació, una administració en definitiva que ajudi a l'administrat però alhora, una administració que es mostri exigent perquè tothom compleixi amb les seves obligacions. Ni ens podem permetre que no ho faci tothom, ni podem deixar que s'implanti el sentiment d'impunitat vers aquells que es salten la Llei.

La consolidació del marc fiscal. Traslladar una imatge de país seriós. Una part substancial de l'èxit de l'obertura econòmica que avui hem votat i també cal dir-ho: la viabilitat de les finances públiques depenen de què des del primer dia hi hagi un alt nivell d'acompliment de les obligacions tributàries per part de tothom.

En aquest sentit, si els deia que venen mesos de canvis i d'exigències per als empresaris i als professionals, també ho seran -i ja ho estan sent- per l'Administració: Implementar la nova plataforma informàtica de Duanes, crear l'Agència fiscal i de fronteres i gestionar la conseqüent fusió dels departaments de Tributs i de Duana, desplegar les Lleis via reglamentària, adaptar nous espais per l'atenció a públic, dissenyar i dur a terme campanyes de divulgació i sensibilització, formar un important nombre de treballadors de l'Administració perquè puguin desenvolupar amb garanties les seves noves competències... Són algunes de les feines que s'estan fent i es continuaran fent els propers mesos i tot naturalment, sense que la màquina s'aturi en el seu dia a dia i en la gestió dels actuals impostos i tributs.

En aquest sentit, vull agrair la dedicació i implicació de tots els membres dels departaments de Tributs i de Duana que estan plenament identificats amb tot aquest canvi i plenament compromesos, amb tot aquest canvi.

Si els explico això, és perquè tots plegats hem de ser conscients de la dimensió dels canvis. Que tot canvi implica incertesa, requereix períodes d'adaptació. Les necessitats del moment i els reptes que té davant seu el nostre Estat fan que estem abordant molts canvis en molt poc temps i per fer-ho ens caldran molts esforços i molts mitjans.

Una de les incerteses que genera i que no puc eludir en tant que titular del Ministeri de Finances, és la capacitat recaptatòria del conjunt de les lleis que estem aprovant i en particular la que aprovem avui. En aquest cas estem suplint un seguit d'impostos que amb les seves imperfeccions, han assegurat una estabilitat als ingressos de l'Estat durant molts anys. La memòria del Projecte de l'any 2010 ja feia moltes projeccions en aquest sentit i nosaltres les hem actualitzat. La rebaixa d'alguns tipus reals, la possibilitat de deduir impostos indirectes suportats que amb l'actual model no es poden deduir hauria de quedar compensat pel fet d'estar gravant el preu final de venda en lloc del preu de cost. Tot i així, avui ningú pot assegurar l'efecte del canvi i l'efecte en particular que tindrà en les finances públiques, més encara distorsionadament per l'actual conjuntura econòmica. Caldrà estar per tant, molt atents i monitoritzar el seguiment dels ingressos dels primers mesos d'IGI per analitzar la seva evolució en relació al que tenim avui i si cal tenir una ràpida capacitat de reacció.

Caldrà també fer un seguiment acurat de l'aplicació de la Llei. Tenim el ferm convenciment que el marc fiscal que estem bastint és sòlid i dotarà de seguretat jurídica el nostre Estat, però també hem de tindre present que tota normativa fiscal té una clara

vocació dinàmica. Cal que tingui capacitat d'adaptar-se a la realitat econòmica del país i a l'evolució de la mateixa i cal també que tingui capacitat de reaccionar ràpid a l'ús que el propi contribuent farà de les possibilitats que donarà aquesta legislació i els seus reglaments.

Així hem de preveure que els propers anys – i ho hem d'afrontar amb fermesa-, hi haurà modificacions i adaptacions legislatives per corregir el que no funcioni, i per adaptar la legislació fiscal, insisteixo, a la realitat econòmica del país.

Però totes aquestes previsible dificultats no ens han de confondre. Des del Govern estem segurs que hem agafat el camí correcte i l'únic camí possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, i a la vista del manifestat, si no hi ha cap objecció tampoc, proposo l'aprovació de la Proposició de Llei per assentiment.

Declaro aprovada la Proposició de Llei.

Té ara la paraula el Sr. Jaume Bartumeu per procedir a l'explicació de vot tal com l'havia demanat.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Breument com correspon.

Fa un moment hem aprovat una Llei que, possiblement aquesta sí, seria una de les més importants... serà una de les més importants votades en la present legislatura. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata considera positiu que s'hagi arribat a aquest resultat, i això per diferents motius: el principal és que pensem que, en conjunt, és una bona Llei. L'estructura i el contingut de la mateixa han estat àmpliament debatuts i en el text final això es nota; en segon lloc, perquè era una Llei necessària. S'havien constatat massa disfuncions en la multiplicitat d'impostos indirectes vigents -tant de fons com de forma-, això ens feia creure -i per això hem votat favorablement- que un nou text era necessari que fos aprovat ràpidament a l'iniciar-se aquesta legislatura. Hem de recordar que aquest text ja havia estat aprovat en el seu esborrany al desembre del 2010 i per això els membres de l'actual Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens hem fet nostres aquells treballs i hem continuat la labor, amb el resultat final després de la discussió en comissió que tots coneixem.

Acabo aquesta justificació de vot agraint, perquè crec que correspon, als membres de la Comissió

Legislativa de Finances l'esperit positiu que va imperar en l'anàlisi i el debat dels continguts i el redactat fins a la reunió del dia 22 de maig i lamentant també que aquest esperit se'ns esquincés una mica després del tancament del text entrat a tràmit.

Esperem i ho esperem ben sincerament que en la discussió dels nous textos tributari, els parlamentaris sabrem evitar sorpreses i interferències de darrera hora que no permetin, com avui ha estat dissortadament el cas, culminar de forma totalment positiva una feina que es mereixia un millor resultat encara.

Gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.52 h.)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877